Ομιλία περί των ειδών της καυχήσεως, και περί του, διά τί ο απόστολος καταλιπών παν άλλο καύχημα, εκαυχάτο εν τω Σταυρώ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού (Αρχιεπίσκοπος Αστραχάν και Σταυρουπόλεως Νικηφόρος Θεοτόκης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Σεπτεμβρίου, 2014

Ομιλία εις το ρητόν του αποστόλου, το "εμοί δε μη γένοιτο καυχάσθαι, ειμή εν τω Σταυρώ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού"

(Γαλ. στ' 11-18)

- Ποιούς δυσκολεύτηκαν περισσότερο, οι θείοι Απόστολοι, να ελκύσουν στην πίστη του Χριστού; Τους εθνικούς ειδωλολάτρες ή τους Ιουδαίους;

- Γιατί κάποιοι από τους Ιουδαίους που επίστευσαν στον Χριστόν, συνέχιζαν να περιτέμνωνται;

- Ποιό είδος καύχησης δεν είναι αμαρτία;

- Γιατί είναι η καύχησις μωρία και αφροσύνη;

- Η καύχησις είναι θυγάτηρ της υπερηφανείας.

- Είναι παράδοξο και ακατανόητο το, πώς τόσα αναρίθμητα πλήθη Ιουδαίων και εθνικών εδέχθησαν την πίστιν του Χριστού, αφού για τους Ιουδαίους, η σταύρωσίς Του ήταν σκάνδαλο, για τους δε εθνικούς ήταν μωρία. Σοφοί και αμαθείς, πλούσιοι και πένητες, άρχοντες και δούλοι, βασιλείς και υπήκοοι, άνδρες και γυναίκες, νέοι και γέροντες, πάσης ηλικίας και τάξεως και καταστάσεως, παντός γένους, και ήθους, και γλώσσης και θρησκείας επίστευσαν στον Χριστόν. Κι αυτό χωρίς βία, χωρίς ελπίδα σωματικών απολαύσεων, χωρίς ελπίδα πλούτου, χωρίς ελπίδα εξουσίας! Θαυμαστό και παράδοξο και η ταχύτης με την οποία εξαπλώθηκε η πίστις!

Διαβάστε ολόκληρο τον λόγο από το "Κυριακοδρόμιο εις τας Πράξεις των Αποστόλων", του
Νικηφόρου Θεοτόκη (τόμ. 2ος, σελ. 311 - Έκδοσις 1840), πατώντας εδώ